

Dne 21. prosince r. 1918 na nádraží Wilsonově.

Pane presidente!

Dostalo se mně cti, abych Vás pozdravil a uvítal ve jménu českého spisovatelstva při Vašem vstoupení do naší zlaté slovanské Prahy, nyní už ne hlavy ponižovaného království, ale slavně povznesené a zjasněné září nové doby a nového života.

Cítím a odvažuji se říci, že Vás vítám nejen za své druhy a družky, ale také za všecken náš národ, v jehož jménu české spisovatelstvo promluvilo do dusného ticha obecné zamlklosti.

Radostně vítám Vás vítěze, hrdinu ducha, vůle a obětivé, ničeho se nelekající lásky k národu, právu a spravedlnosti.

Vracíte se ze světového zápasu mezi surovou dobývavostí a panovačností a mezi obhájci svobody a práv národů. V té ohromné bouři pokrývala se lodička našeho národa vlnami. Byly chvíle těžkých obav i úzkosti. Vy, pane presidente, vystihl jste význam veliké, rozhodující doby, z ní že by mohla

vzejíti spása našemu národu. A tu se začalo Vaše dílo. Připravoval jste porozumění daleké ciziny pro staletá utrpení národa Husova, Chelčického a Komenského a získal jste mu s pomocí našich věrných a oddaných v emigraci přízeň a podporu nejkulturnějších států.

Benjamin Franklin v čas, kdy obce severoamerické bojovaly za svou svobodu a samostatnost, vypravil se přes moře získat své vlasti pomoc ušlechtilé Francie. Tak i Vy, a Vy ještě víc, mnohem více. Ne jedním mořem jste proplul, ne jedním dílem světa jste putoval, nedbaje svízelnův i nebezpečností, v střediskách velkých států jste pracoval bez únavy, abyste naklonil vůdčí a rozhodující muže naší věci.

Ale nejen to, Vy jste i brannou moc sbíral, svoláváje krajany do válečného šiku. Vaším podnětem utvořilo se daleko za našimi hranicemi československé vojsko, Vámi nadšené, plné kázně a mravní síly, noví husitští bojovníci. S jejich slávou, jež roznesla české jméno širým světem, sloučeno jest i Vaše jméno.

A národ doma, násilně umlčovaný, týraný žalářem i popravami, dovídal se v radostném úžasu o svém ochránci, o svých rekovných bojovnících. Jako velkolepé básni hrdinské vzrušen naslouchal zprávám o jejich chrabrosti na dalekých bojištích Ruska, Francie, Vlach, na Balkáně, i o mučednické smrti mnohých z nich. S horoucím účastenstvím sledoval zprávy o Vašem, pane presidente, snažení a díle, obdivuje se Vaší energií, síle a Vašemu diplomatickému umění.

Pařížská Akademie vítajíc Franklina, uctila jej veršem proslovujícím, že vyrval žezlo tyranům. Dnes všecken národ náš klaní se v hluboké úctě a se srdečnou vděčností Vaším zásluhám o to, že i u nás

padlo tyranské žezlo, jež nám bezohledně i krutě vládlo na čtyři sta let.

Odešel jste z vlasti ve chvílích její nejtěžší poroby. Teď vracíte se do svobodného našeho státu, první jeho president, do našeho státu rozšířeného o bratrské Slovensko. Odešel jste z Prahy sám a vracíte se v čele slavných rot československého bratrstva, nesoucího hmotnou i mravní posilu naší mladé republice.

Věštba Palackého se naplnila. Odvěký náš nepřítel přemožen; krutý zápas dvou světů skončil se vítězstvím spravedlnosti a idee čistého lidství, jehož hlasatelem a obráncem vždy jste byl slovem i písmem. Dočkali jsme se splnění svých tužeb, vrátila se nám správa našich věcí. Na staletí nebylo tak jasných a radostných chvil v životě našeho národa, leda jen o volbě Jiříka krále, kdy „mnozí jsou plakali pro radost, že již vyšli z moci německých králův“.

Požehnáno bylo, pane presidente, Vaše dílo, požehnaný buď i Váš návrat. Naši husitští předkové vítali své vítězné houfy nadšeným zpěvem: „Po nepřátelském zvítězení, vítajte bratří milí!“

A tak voláme my této památné, radostné chvíle: „Vítejte vzácný náš hrdino a vítězi, jehož jménu budou žehnati u nás od pokolení do pokolení.“

Čest vám a sláva!
